С Г Н С
Градски
архив
ф.
оп.
№ 83

Подоба.

Въ шидох майко ма
на хледенци вавода
там заварих момче
на двя колък свѣтло
бѣли крака лице
кат' ма видѣ момче
чрти мамо да бѣга
прѣз честата квѣтина,
— стой момче не бѣгай
кат' сиротата родина
ѝ то на се разбира
приметя се не стара
аз го гонах тогъ
то въ квѣтина нагази
и ами са завтекох
провикнах се и рекох
дръж квѣтно момата
твоя ди е хвата та
моя ди е момата
— Источ. Бѣла Черква.

Майка и ѝ дъ

Замоловала се Подора
Достуи бѣла Подора
На тъмни бѣли комоци
Достуи бѣла Подора. 1)
На стадната Подора
Въ в тиха, бѣла Дунава
~~на~~ Вика Подора на врека 2)
Я тичай мамо майко ма
Я тичай тамо извади,
че ще се мамо удавя.
Подорината майчица
по краи бѣрѣгова ходаше
и на Подора думаше
Прѣвай ти, щерко, Подоро
там към краи на стѣрвай.
Подоре майци думаше:
мамо не стара майкоре
не мога, мамо да пливам
косати ми са закачи
въ рекито во корене
та ще се мамо удавя.
ка ся зачу либе то
то краи бѣрѣгова отиде
от бѣрѣгове се върнило
та си Подора извади
— Слѣд. Оръхане.

Трити въ се завтекоха до краи.

Обвазвасе въ ръка вмѣсто врека